

ΤΟ 1^ο ΣΕΛΙΔΟ

Sapere
aude

Η φαντασία είναι
πιο σημαντική από
τη γνώση
Albert Einstein

ΓΙΝΕ Η ΑΛΛΑΓΗ
ΠΟΥ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ
ΔΕΙΣ ΣΤΟΝ
ΚΟΣΜΟ
Μαχάτιμα Γκάντι

ή λίαν δυσπραξία λίαν διδοῦσα μεταβολάς
(Ευριπίδου, Ιφ. εν Ταύροις, 720-721)
Η πολύ μεγάλη δυσκολία φέρνει μεγάλες αλλαγές

«ΜΕ ΛΟΓΙΣΜΟ ΚΑΙ Μ' ΟΝΕΙΡΟ...»

ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

COVID-19: Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΨΛΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ 2020

Η σχολική μας κοινότητα εύχεται
ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
 στους υποψήφιους των
εξετάσεων και φέτος!

ΚΡΑΤΑΜΕ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

Συνέντευξη με τον καθηγητή του Πανεπιστημίου του New Brunswick, Dr. Alan Sears περί βιώσιμης δημοκρατίας (σ. 2)

Πρώτη δημοσίευση: Ο έρωτας (στα χρόνια της χολέρας) ΠΟΙΗΜΑ (σ. 2)
Ποιος ελεύθερος χρόνος; Οι μαθητές δίνουν τη δική τους άποψη για την ανατροπή του σχολικού προγράμματος (σ. 3)

Βιβλιοκριτική: «1984», επίκαιρο και προφητικό (σ. 4)

Η αναγνωστική μας Λέσχη σας προτείνει ιστορίες μυστηρίου (σ. 4)

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

Ματαιώθηκαν οι εκδηλώσεις, αλλά σημειώθηκαν επιτυχίες:

Δυναμικό ξεκίνημα για την ομάδα καλαθοσφαίρισης (σ. 3)

Η ομάδα ΕΝΔΕΛΕΧΕΙΣ επιλέχθηκε στον διεθνή μαθητικό διαγωνισμό ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΕΖΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ (σ. 4)

© www.dreamstime.com & www.photofunia.com

Στις 11 Μαρτίου 2020, άρχισε μία περίοδος για το σχολείο και την κοινωνία πραγματικά πρωτόγνωρη. Η παραμονή στο σπίτι που κρίθηκε αναγκαίο μέτρο για την αντιμετώπιση της πανδημίας προκάλεσε πλήθος αντιδράσεων από αμηχανία μέχρι ένοχη ευχαρίστηση κι από αγωνία μέχρι πλήξη. Ελεύθερος χρόνος χωρίς βόλτες, άθληση ...εντός και επί τα αυτά, Πάσχα χωρίς αναστάσιμο φιλί, πρωτομαγιά με χάρτινα στεφάνια, μαθήματα μέσω υπολογιστή (αλλά και κοπάνες!), κινητά αντί για σχολικό κουδούνι, εμμονική παρακολούθηση των κρουσμάτων, προβλέψεις και στατιστικές. Μόνο λίγες μέρες έφτασαν για να εξανεμιστούν τα διδάγματα περί παραπληροφόρησης στο μάθημα της Γλώσσας και να καταβροχθίζουμε ό,τι νεότερο σέρβριαν οι ειδήσεις.

Η ηλεκτρονική μορφή των εργασιών, αλλά και το ενδιαφέρον που παρουσίασαν οδήγησαν στη δημιουργία σχολικής εφημερίδας. Κείμενα δημιουργικά, απόψεις εκφρασμένες με παρρησία και κριτική ματιά. Μερικά γράφτηκαν κατά το διάστημα της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, άλλα λίγο πριν. Μέλη του διδακτικού προσωπικού έστειλαν τις συνεισφορές τους. Δημοσιεύονται λοιπόν στο παρόν ολιγοσέλιδο τεύχος. Ευχόμαστε η προσπάθεια να έχει συνέχεια. Καλή μας επανεκκίνηση! Η συντακτική ομάδα.

©www.moh.gov.gr & www.zazzle.com

Πώς θα περιγράψατε με μία φράση την καραντίνα COVID-19;

«Ελεύθεροι Πολιορκημένοι»
Γ. Αντωνιάδης, Α1
«Φυλακή στο σπίτι»
Θ. Βλαχογιάννης, Α1
«Η φυλακή της ευτυχίας»
Β. Γεωργίτσας, Α1

Ψηφιακά επεξεργασμένο σκίτσο της Έλενας Μειδάνη, Β2 (www.lunapic.com)

Η εφημερίδα μας οφείλει την ονομασία της στις Ε. Μειδάνη (Β2) και Κ. Παπασταύρου (Β3), την επιμέλεια τεύχους έκανε η Ελ. Καραβανίδου και το πρότυπο το παρέχει δωρεάν η WWW.EXTRANEWSPAPERS.COM

1^ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΟΥ 22 & ΚΑΛΛΙΣΠΕΡΗ, ΧΑΛΑΝΔΡΙ 152 34

<http://1lyk-chalandri.att.sch.gr/autosch/joomla15/>

mail@1lyk-chalandri.att.sch.gr

ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΗ Η ΤΕΛΕΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ;

Η συζήτηση στην τάξη φέτος για την πολιτική φιλοσοφία του Αριστοτέλη προκάλεσε τον προβληματισμό αρκετών μαθητών για το αν υπάρχει αληθινή δημοκρατία μέσα σε ό,τι βιώνουμε ως υπερβολή (οχλοκρατία, λαϊκισμός) και έλλειψη της (αυξανόμενη απάθεια πολιτών, ολιγαρχίες ποικίλου τύπου). Μια ομάδα, στα πλαίσια του μαθητικού συνεδρίου που διαγγέλθηκε για τον Αριστοτέλη, στοχάστηκε στο πώς συνδυάζεται η πολιτική θεωρία με την Ηθική του Σταγειρίτη κι έθεσε το ερώτημα στον καθηγητή Sears* με ηλεκτρονική αλληλογραφία. Παραθέτουμε την απάντησή του εδώ.

ΕΝΔΕΛΕΧΕΙΣ 1^{ου} ΓΕΛ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ: Νομίζετε ότι στις μέρες μας είναι δυνατή η ύπαρξη τέλειας δημοκρατίας, που να ισορροπεί ανάμεσα στα δύο άκρα;

A.S.: Το πρόβλημα είναι πολύ περίπλοκο και δεν υπάρχει ενιαία πολιτική ή κυβερνητική δομή που να μπορεί να δημιουργήσει την τέλεια δημοκρατία. Ακριβώς όπως μου υποδεικνύουν οι ερωτήσεις σας, **δεν υπάρχει τέλεια δημοκρατία.**

Ο Αριστοτέλης, φυσικά, γράφει για την διακυβέρνηση σχετικά μικρών αρχαίων ελληνικών πόλεων-κρατών που ασκούσαν μορφές «άμεσης δημοκρατίας» όπου κάθε πολίτης θα μπορούσε να συμμετάσχει στη Βουλή και να έχει την ευκαιρία να εκλεγεί για και σαν δικαστής κ.λπ. Αυτή είναι μια πολύ διαφορετική περίπτωση από τις σύγχρονες, αντιπροσωπευτικές δημοκρατίες μας που είναι υπερβολικά μεγάλες για να επιτρέψουν την **άμεση συμμετοχή μεμονωμένων πολιτών** εκτός από τις σπάνιες περιπτώσεις που διεξάγονται δημοψηφίσματα. Αντίθετα επιλέγουμε εκπροσώπους για να συμμετέχουμε στην κυβέρνηση για εμάς. Ενώ οι δομές είναι αρκετά διαφορετικές, νομίζω ότι πολλά από τα ερωτήματα και τα υποκειμενικά ζητήματα είναι τα ίδια. Ρωτάτε πώς να εξισορροπήσετε τη δημοκρατία μεταξύ των άκρων της υπερβολής ή της έλλειψής της. Δεν ξέρω ποια είναι η ισορροπία, αλλά ξέρω ότι **περιλαμβάνει την εξεύρεση ισορροπίας σε διάφορους τομείς.**

Πώς μπορούν οι πολίτες να συμμετάσχουν; **Αυτό είναι το δεύτερο κλειδί της ισορροπίας.**

Επιπλέον, προκειμένου να διαλέγουν αντιπροσώπους και αρχηγούς, κάποιες χώρες επιτρέπουν τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων για σημαντικά θέματα. Σε ένα δημοψήφισμα, όλοι οι πολίτες μπορούν να ψηφίσουν πάνω σε ένα θέμα παρά να το αφήνουν μόνο στα χέρια των πολιτικών αντιπροσώπων τους. Στον Καναδά, διεξάγουμε δημοψηφίσματα πολύ σπάνια-έχουμε πραγματοποιήσει μόνο τρία εθνικά δημοψηφίσματα στα εκατόν είκοσι επτά χρόνια ως ανεξάρτητη χώρα. Η Ελβετία, μία πολύ μικρότερη χώρα, οργανώνει δημοψηφίσματα πολύ πιο συχνά και για πολλά θέματα. Κάποιοι υποστηρίζουν ότι κάθε πολίτης πρέπει να ψηφίζει όταν πρόκειται για φλέγοντα ζητήματα, ενώ άλλοι θεωρούν ότι τα δημοψηφίσματα αποτελούν παράδειγμα υπερβολικής δημοκρατίας, μιας και τα περισσότερα θέματα που τίθενται είναι πολύπλοκα και οι απλοί άνθρωποι απλώς δεν έχουν το χρόνο ή την πρόσβαση σε πληροφορίες, απαραίτητες για τα κατανοήσουν καλά.

Πώς πρέπει να καταμερίζεται η δύναμη προκειμένου να επιτρέπεται η δημοκρατία αλλά παράλληλα να αποτρέπει τα άτομα, μικρές ομάδες ή ιδρύματα απ' την υπερβολική εξουσία;

Από την άλλη μεριά, οι άνδρες (και ήταν όλοι άντρες) που έγραφαν γι' αυτό ήταν επίσης ανήσυχτοι για τον «όχλο» και δεν ήθελαν να δώσουν τόση δύναμη στους ανθρώπους. Οπότε ανέπτυξαν ένα σύστημα που το ονόμαζαν «Διαχωρισμό Εξουσιών». Κάπως απλά, έδωσαν κάποια δύναμη στον πρόεδρο (την εκτελεστική εξουσία της κυβέρνησης), κάποια άλλη στη Βουλή (την νομοθετική εξουσία της κυβέρνησης) και κάποια δύναμη στα δικαστήρια (την δικαστική εξουσία της κυβέρνησης). Στόχος του καταμερισμού της εξουσίας μεταξύ των διαφόρων φορέων είναι να αποτραπούν αντιδημοκρατικές ομάδες από την ανάληψη μεγάλης εξουσίας. Οι περισσότερες δημοκρατικές χώρες κάνουν το ίδιο ακριβώς πράγμα.

Ένας άλλος τρόπος να προφυλαχτούμε απέναντι σε τόση πολλή δύναμη είναι η ιδέα της «εναλλαγής». Αυτό σημαίνει ότι οι άνθρωποι που ηγούνται θα αλλάζουν συστηματικά στα αξιώματα.

Επομένως, το τρίτο κλειδί της ισορροπίας είναι ο τρόπος με τον οποίο καταμερίζεται η δύναμη σε μία δημοκρατική κοινωνία.

Πώς εξισορροπούμε τα δικαιώματα των μειονοτήτων με τις ευθυμίες της πλειονότητας;

Αυτό είναι το τελευταίο κομμάτι για το οποίο θα μιλήσω. Μια από τις σπουδαιότερες αδυναμίες που ο Αριστοτέλης επεσήμανε σχετικά με τη δημοκρατία ήταν η τάση της πλειοψηφίας -του όχλου- να οδηγείται στην απομόνωση και στη καταπάτηση των δικαιωμάτων των άλλων ανθρώπων. Οι σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες κάνουν διάφορες ενέργειες για να αντιτεθούν σε αυτό και το πιο συχνό είναι να δίνουν προσοχή στα ανθρώπινα δικαιώματα στο σύνταγμα τους. Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Ελλάδα, δεν έχουν μόνο εγγύηση για τα ανθρώπινα δικαιώματα αλλά κυβερνώνται από την Ευρωπαϊκή Συνέλευση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και οι πολίτες αυτών των χωρών μπορούν να καταφύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρώπινων δικαιωμάτων εάν πιστεύουν ότι η χώρα σου δεν προστατεύεται τα δικαιώματα.

Άρα, το τέταρτο κλειδί της ισορροπίας είναι τα δικαιώματα των μειονοτήτων και οι επιθυμίες της πλειοψηφίας.

Γενικά όμως, ο εντοπισμός της ισορροπίας μεταξύ της υπερβολής και της έλλειψης της δημοκρατίας σημαίνει την εύρεση της ισορροπίας σε πολλούς άλλους τομείς της κοινωνίας.

Την συνέντευξη πήραν οι *Ελένια Καμπά, Καρολίνα Κορωνάκου και Κων/να Ξιάρχου. Το κείμενο μετέφρασαν οι Ανδρέας Δεμέναγας και Ζωή Κόνιαρη.*

Ο Dr. Alan Sears απαντά στους «Ενδελεχείς» και δίνει 4 κλειδιά στο πρόβλημα

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ;

ΠΩΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ; ΠΩΣ ΚΑΤΑΜΕΡΙΖΕΤΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ;

ΠΩΣ ΕΞΙΣΟΡΡΟΠΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ;

Dr. Alan Sears, University of New Brunswick

* Ο Alan Sears είναι επίτιμος καθηγητής για την Έρευνα στην Παιδαγωγική Σχολή του Πανεπιστημίου του New Brunswick στον Καναδά και εκδότης του *Citizenship Teaching and Learning* για τη Βόρειο Αμερική.

Το μεγάλο κύμα έξω από την Kanagawa, Katsushika Hokusai, c. 1829–1833.

Έρωτας (στα χρόνια της χολέρας)

Την ώρα που η Ευρώπη
μαστιζόταν από επιδημίες
πανώλη, χολέρα,
κόκκινο πυρετό,
συλλογισμένη η Κίρκη
καθόταν στην ακρογιαλιά
και κάπνιζε, με μάτια
παγωμένα σμαράγδια:

Τι ν' απογίναν άραγε
'κείνα τα σύννεφα
του Εγγονόπουλου;

Πώς λέγεται το λουλούδι
Που πετάει από πουλί σε πουλί;

Μπορεί το Ιόνιο
ν' αγαπηθεί σαν το Αιγαίο;

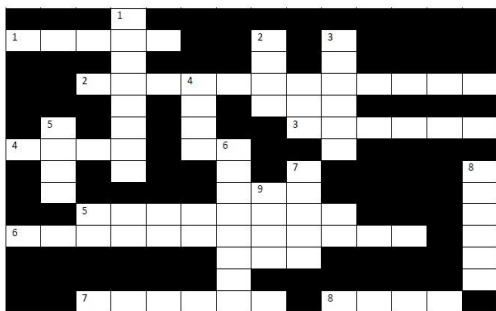
Ξεψύχησε εν τέλει
από έλλειψη ονείρων
νότια των τειχών.

Γιώτα Διέννη,
Φιλολόγος

ΓΙΑ ΔΙΑΒΑΣΤΕΡΟΥΣ ΛΥΤΕΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Άγγλος μαθηματικός και οικονομολόγος
2. Για το τι θα παραχθεί και πόσο αποφασίζουν το κράτος, οι καταναλωτές κι αυτές
3. Η αύξηση του εισοδήματος οδηγεί και στη δική της αύξηση
4. Συνεργάστης με τον Ένγκελς
5. Απλήρωτη εργασία των εργατών που ιδιοποιούνται οι κεφαλαιοκράτες
6. Οικονομικό σύστημα
7. ... κύκλος της οικονομίας
8. Τη διαμορφώνουν η προσφορά και η ζήτηση

ΚΑΘΕΤΑ

1. Η επίλυση των οικονομικών προβλημάτων οδηγεί στην οικονομική ...
2. Ιδρυτής της Κλασικής Σχολής
3. Μια αξία του εμπορεύματος για το Μαρξ είναι και αυτή
4. Το προσωπικό συμφέρον είναι το άσφατο ...
5. Το μικρό όνομα του Μαρξ
6. Τρίτο έργο του Μαρξ
7. Ξεπύλωσε το 1929
8. Άλλοι επιθυμούν την παρέμβασή του στην οικονομία και άλλοι όχι
9. Για τον Μαρξ υπάρχει και ανταλλακτική και χρήσης

Από την
καθηγήτρια
Ζαφ. Ληξουριώτη

“Πάγωσε” το σουτ λόγω ιού!

Η ομολογουμένως δυνατή φετινή ομάδα καλαθοσφαίρισης του σχολείου μας κέρδισε δύο αγώνες και συνέχισε ακάθεκτη στο πανελλήνιο σχολικό πρωτάθλημα, πριν ο ιός τα ματαιώσει όλα. «Τα παιδιά είναι καλοί παίκτες», μας δήλωσε ο καθηγητής Φ.Α. του Καλλισπερείου και προπονητής τους, κος Δ. Κωστόπουλος. «Μπορούν να διεκδικήσουν πρωτιά». Σίγουρα πάντως αξίζουν μια εύφημη μνεία! Η ομάδα αποτελείται από τους δ. Αρσενικό, Γ. Γονιδάκη, Δ. Κάρλο, Β. Κεσίσογλου, Δ. Οικονόμου (βασικοί) με αναπληρωματικούς τους Α. Δεμέναγα, Ν. Θεοδώρου, Ρ. Κολταινάνκου, Σ. Νταλίτη, Δ. Ραμέα, και Μ. Παταδημητρίου.

«Εδώ που έφτασες λίγο δεν είναι»
Κ. Καβάφης

ΠΟΙΟΣ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ»;

Στον τύπο υποστηρίχτηκε η άποψη πως η καραντίνα αποτελεί για πολλούς μια ευκαιρία διαλείμματος από τους γρήγορους ρυθμούς της καθημερινότητας. Όμως, συμβαίνει για όλους το ίδιο; Για εμάς, τους μαθητές λυκείου, τα πράγματα είναι κάπως διαφορετικά.

Τα μαθήματα, αν και διαδικτυακά, συνεχίζονται κανονικά. Σχολείο, φροντιστήριο και ξένες γλώσσες, συνεχίζουν σα να μη συνέβη τίποτα. Με την αντίληψη πως αφού μένουμε σπίτι έχουμε παραπάνω χρόνο, οι εργασίες έχουν αυξηθεί. Οι καθηγητές, στην προσπάθειά τους να καλύψουν την ύλη των ημερών που χάθηκαν, βάζουν παραπάνω ασκήσεις, χωρίς να υπολογίζουν τις συνθήκες υπό τις οποίες βρισκόμαστε. Το γεγονός πως δεν πηγαίνουμε στο φυσικό μας σχολείο, δεν σημαίνει πως βρισκόμαστε σε περίοδο διακοπών και στα παιδιά που δεν έχουν, έστω ένα μπαλκόνι, δε δίνεται η ευκαιρία για λίγο ήλιο και καθαρό αέρα. Έτσι, ενώ αρκετοί δεν έχουν συνηθίσει να μένουν για καιρό σπίτι, προστίθεται το άγχος του διαβάσματος κι η κατάσταση, άμα δε διαχειριστεί άμεσα και κατάλληλα, μπορεί να θεθεί εκτός ελέγχου πολύ εύκολα.

Απ' την άλλη πλευρά, υπάρχουν οι μαθητές που κατόρθωσαν να προσαρμοστούν και να βάλουν σε σειρά το χάος που, τόσο ξαφνικά, αντίκρισαν. Προφανώς, αυτοί τόσο οι μαθητές δεν αποτελούν την πλειονότητα της μαθητικής κοινότητας, ούτε σημαίνει πως μπορούν να αυξηθούν οι ώρες διαβάσματος, αφού και γι' αυτούς θα υπάρξουν μέρες που δε θα έχουν τη δύναμη να ανταπεξέλθουν. Απλά, στους συγκεκριμένους δίνεται η δυνατότητα να αξιοποιήσουν την ευκαιρία που τους δόθηκε. Ειδικότερα, μπορούν να ασχοληθούν με πράγματα που προηγουμένως δεν προλάβαιναν, όπως να δουν ταινίες, να διαβάσουν βιβλία ή να ζωγραφίσουν. Επίσης, μπορούν να περάσουν ποιοτικό χρόνο με την οικογένειά τους, καθώς και να γνωρίσουν καλύτερα τον ίδιο τους τον εαυτό. Συμπεραίνοντας, είναι βέβαιο πως έχει δοθεί σε όλους μας η ευκαιρία να κάνουμε μια παύση στους γρήγορους ρυθμούς της καθημερινότητας, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε πως είναι μια πρωτόγνωρη κατάσταση στην οποία δύσκολα προσαρμόζεται ο οποιοσδήποτε, πόσο μάλλον όταν οι υποχρεώσεις δεν παύουν να υπάρχουν, αφαιρώντας το χρόνο απ' τους μαθητές να προσαρμοστούν σ' αυτή την απότομη αλλαγή. *Ειρήνη Ξυδερού, Β3.*

Τους τελευταίους μήνες καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε όλη την ταλαιπωρία που περιλαμβάνουν τα διαδικτυακά μαθήματα. Βρισκόμαστε συχνά πάνω από δύο ώρες προσκολλημένοι σε μια οθόνη, με το ίντερνετ να μην είναι πάντοτε συνεργάσιμο, λόγω του μεγάλου αριθμού χρηστών ημερησίως. Επιπλέον, παρακολουθούμε εξ αποστάσεως μαθήματα και στο σχολείο, γεγονός που δυσχεραίνει την παραπάνω κατάσταση και περιορίζει τον ελεύθερό μας χρόνο.

Απ' την άλλη όμως, πράγματι στο τέλος της ημέρας, αν κάνουμε σωστό προγραμματισμό, μας απομένει λίγος χρόνος, τον οποίο μπορούμε να αξιοποιήσουμε όπως εμείς επιθυμούμε. Μπορούμε είτε να βγούμε μια σύντομη βόλτα, είτε να κάνουμε γυμναστική στο σπίτι, είτε να ψυχαγωγηθούμε βλέποντας κάποια ταινία ή διαβάζοντας ένα βιβλίο. Παράλληλα, προσπαθούμε να βελτιώσουμε τις σχέσεις μας με τα αγαπημένα μας πρόσωπα, όσο αυτό είναι εφικτό, καθώς οι νέες συνθήκες ζωής έχουν προκαλέσει σε όλους μας επιπλέον άγχος και εκνευρισμό. Επομένως, συχνά μπορεί να προτιμήσουμε την απομόνωση για να αποφορτιστούμε ψυχολογικά και να αξιολογήσουμε καλύτερα κάποιες καταστάσεις.

Για εμάς, παρ' ότι αυξήθηκε ο ελεύθερός μας χρόνος, αυξήθηκαν και οι υποχρεώσεις μας. Ωστόσο, παρακολουθούμε ενανγωνίως τις εξελίξεις, επικροτούμε τις προσπάθειες των υπευθύνων και «ευγνωμονούμε» τον κορωναιό για αυτόν τον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο που μας χάρισε και που είχαμε τόσο πολύ ανάγκη. *Αναστασία Πορκού, Β3*

Η μεγαλύτερη αλλαγή που παρατηρείται αφορά τον τρόπο ψυχαγωγίας στον ούτως ή άλλως περιορισμένο ελεύθερο χρόνο. Κι αυτό, δυστυχώς, είναι αυτό που με έχει κάνει να πλήξω περισσότερο. Λόγω των περιοριστικών μέτρων είναι αδύνατον, φυσικά, να συναναστραφώ με τις παρέες μου, να βγω έξω, να ξελαμπικάρω, βρε αδερφέ! Σπίτι, κλεισούρα, βαρεμάρα, απογοήτευση. Αυτές οι λέξεις περιγράφουν την εμπειρία μου σε σχέση με τον διαθέσιμο χρόνο. Προσπαθώ κυρίως να γυμναστώ, με τα περιορισμένα μέσα που διαθέτω, να ασχοληθώ με ηλεκτρονικά παιχνίδια, που ωστόσο έχουν καταστήσει βαρετά, και να επικοινωνήσω με τους φίλους μου διαδικτυακά. Αυτά! Δεν μπορώ να κάνω κάτι άλλο. Και, πιστέψτε με, , ποτέ δεν θα επιθυμούσα να βρεθώ σε αυτή τη θέση! *Α. Πετρόχειλος, Β3*

Πόσο καλά ξέρετε το Χαλάνδρι;

Ήταν σιδηροδρομικός σταθμός και τώρα είναι γεμάτος βιβλία. ΤΙ και ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ;

ΜΕΤΡΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ

και στην πολιτική!

Οι Ενδελεχείς, μια ομάδα 9 παιδιών από το Β1 και το Β2, επιλέχθηκαν για να παρουσιάσουν την εργασία τους στο διεθνές μαθητικό συνέδριο για τον Αριστοτέλη ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΕΖΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ. Η καραντίνα ανέβαλε το ταξίδι στη Νάουσα, αλλά ευελπιστούμε για το μέλλον. Ενδελεχείς είναι οι Α. Δεμέννας, Κ. Θεοφανοπούλου, Ε. Καμπά,, Κ. Κορωνάκου, Α. Κανελλοπούλου, Κ. Κανέλου, Ζ. Κόνιαρη, Κ. Ξιάρχου, και Β. Μοχαμμάντι. Θερμές ευχαριστίες στη Δ/ντρια κα Φ. Θραμπουλίδου και την φιλόλογο κα Κ. Μπούχαλη για την πολύτιμη βοήθειά τους.

Η πολιτική φιλοσοφία του Αριστοτέλη εδράζεται στο ιδανικό πολίτευμα, την «ΠΟΛΙΤΕΙΑ», που σε συνδυασμό με τη θεωρία της Μεσότητας (Σφενδόνη-Μέντζου, 2016) αποκαλύπτει τις ακραίες διαστάσεις που ενέχεται να αγγίξει (Γρομπανόπουλος, 2016): η υπερβολή οδηγεί την κοινωνία σε χασοκά φαινόμενα, ενώ η έλλειψη συνιστά μορφή ολιγαρχίας, διατηρώντας μόνο τη δημοκρατία κατ' όνομα. Η ομάδα μας («ΕΝΔΕΛΕΧΕΙΣ») εκθέτει τον προβληματισμό της για τη σημερινή δημοκρατία μέσα από τη σύγχρονη παγκόσμια ειδησεογραφία, αξιοποιώντας την πολιτική επικαιρότητα, έντυπες και ηλεκτρονικές πηγές για τον Σταγειρίτη, καθώς και απόψεις ειδικών και συμμαθητών. Τα αποτελέσματα της διαθεματικής μελέτης και ο τρόπος που εργαστήκαμε θα εκτεθούν σε πολυτροπική αφίσα. Ζωή Κόνιαρη, Β1

Η SeLis σας προτείνει ιστορίες μυστηρίου και φαντασίας (;)

Στη διάρκεια της καραντίνας «έγκλειστα» έμειναν και μερικά βιβλία που θα μπορούσαν να κρατήσουν καλή συντροφιά στους μαθητές. Έρχονται όμως οι διακοπές! Για τα καλοκαιρινά βράδια, η αναγνωστική ομάδα του Project 3, SeLis, διάβασε και προτείνει μερικά αναγνώσματα με τρόπο ...αφηγηματικό:

Ήταν μια βροχερή νύχτα του Απρίλη, όταν ένα ΚΟΡΑΚΙ (Ε.Α. Ροε), καθισμένο πάνω σε μία από τις ΤΡΕΙΣ ΚΑΡΕΚΛΕΣ (Γ. Σκαρίμπας) στο ΜΠΑΡ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ (St. Beni) κοίταζε λοξά το ρολόι τσέπης χωρίς καδένα που κάποιος είχε ξεχάσει κοντά σε μια μακριά τούφα μεταξένια μαλλιά. Και τα δύο υποτίθεται ότι ήταν ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ (Ο. Henry). Στο γωνιακό τραπέζι, μισοκρυμμένος στο ημίφως των κερών, διακρινόταν το μελαγχολικό φάντασμα από το ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ (Μαρώ Τριανταφύλλου). Ο ΣΚΥΛΟΣ ΝΩΝΤΑΣ (Μ.Τ.) αναστέναξε κουλουριασμένος στα πόδια του. Ούτε απόψε θα ερχόταν η συγγραφέας να μας μιλήσει. Μια αόρατη απειλή την είχε φυλακίσει στο σπίτι της και ήταν αδύνατον να περάσει την πόρτα...

«1984»: Το βιβλίο του G. Orwell παραμένει επίκαιρο και προφητικό.

Πώς θα σας φαινόταν να ζείτε την κάθε σας στιγμή μέσα στον φόβο για το άγνωστο -κάτι ανάλογο με αυτό που περνάμε τώρα, αλλά εφιαλτικότερο; Τι θα κάνατε άραγε εάν παρακολουθούσαν η κάθε σας κίνηση -όχι από την υψηλή τεχνολογία σαν σήμερα, αλλά από μυστικούς πράκτορες που θα μέτραγαν την κάθε σας πνοή, θα έλεγχαν την κάθε σας σκέψη, θα γνώριζαν και τις πιο απόκρυφες επιθυμίες σας; Πώς θα αντιδρούσατε για να καταβάλετε έναν άορατο εχθρό; Βέβαια όλα αυτά τα ερωτήματα μπορείτε να τα θεωρήσετε εξωπραγματικά, άσκοπα, ανόητα. Αν από την άλλη, μπορεί και να έχουν πάρει μιαν ανησυχητικά οικεία χροιά, συνεχίστε να διαβάζετε!

Μια τέτοια δυστοπία περιγράφει ο ασυμβίβαστος συγγραφέας George Orwell στο πολυδιαβασμένο «1984». Σε αυτό εξιστορεί τη ζωή μέσα σε ένα ολοκληρωτικό καθεστώς φόβου στο οποίο υποβάλλονται οι πολίτες ενός φανταστικού υπερκράτους, της Ωκεανίας. Εκεί, οι άνθρωποι παρακολουθούνται μέρα-νύχτα από την αυταρχική κυβέρνηση του ΑΓΓ.ΣΟΣ. (Αγγλικός Σοσιαλισμός) μέσω των Τηλεθονών. Οι «προάγγελοι» αυτοί των υπολογιστών (αλλά χωρίς διάδραση και αμοιβαία επικοινωνία), μετέδιδαν την κάθε τους κίνηση, την κάθε τους σκέψη, τον κάθε ήχο στα κεντρικά του κόμματος. Φυσικά όσοι είχαν την οποιαδήποτε «παραβατική» συμπεριφορά οδηγούνταν σε θάνατο, αφού όμως πρώτα μάθαιναν να αγαπούν πραγματικά το κόμμα, τσακίζοντας οποιαδήποτε αντίσταση, ενώ η μάζα των προλεταρίων ζούσαν σαν τα ζώα. Μέσα λοιπόν σε αυτή την τραγωδία, ο Winston Smith, ένας απλός πολίτης με το κακό συνήθειο να σκέφτεται, καταφέρνει να «ξεφύγει» από το καθεστώς αυτό, να ερωτευτεί, να βρει έναν πιθανό φίλο (:), να απολαύσει κρυφά τις χαρές της ζωής. Όμως, όπως ήταν αναμενόμενο, αυτό θα κρατήσει για λίγο ...

Το βιβλίο αυτό δεν αποτελεί απλά μια καλογραμμένη, σκοτεινή πολιτική φαντασία. Πρόκειται για ένα προφητικό έργο που ακόμα και σήμερα, μας προειδοποιεί για ένα επικείμενο μέλλον στο οποίο όλοι μας θα είμαστε υποτελείς μια ανώτερης δύναμης, ενός «ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΔΕΡΦΟΥ» που θα μας παρακολουθεί και θα μας ελέγχει. Ίσως μάλιστα το «1984» να μην είναι απλώς μια προοικονομία ενός πιθανού μέλλοντος, αλλά ένα κάλεσμα για επανάσταση ενός παραλλαγμένου παρόντος στο οποίο κυριαρχεί η Προπαγάνδα, η Χειραγώγηση, τα Συμφέροντα, η Δίψα για εξουσία, το Μίσος προς το κάθε τι διαφορετικό, ο Φόβος μπροστά στην εκμετάλλευση, τον πόλεμο, τον θάνατο. Σε έναν κόσμο οπου οι δημοκρατικές αρχές αμφισβητούνται, ο Τύπος έχει γίνει η «πρώτη εξουσία» και ένας νέος κίνδυνος διαφαίνεται στον ορίζοντα: αυτός της τεχνολογικής κυριαρχίας και της πολιτισμικής και πολιτιστικής αλλοίωσης. Και εμείς μένουμε άπραγοι, με τα χέρια σταυρωμένα, τα κεφάλια σκυμμένα και τα ποπ κόρν φρεσκοψημένα, έτοιμα να μας συντροφεύσουν ενάν «μαραθώνιο» ψέματος που μας προσφέρουν απλόχερα τα ΜΜΕ.

Το «1984» δεν αποτελεί μονάχα μια αγωνιώδη περιπέτεια που συνδυάζει μυστήριο και φαντασία, αλλά και ένα κοινωνικό φυλαχτό που θα έπρεπε να διδάσκει στα σχολεία και να μαθαίνει σε όλους μας πως **ΕΜΕΙΣ πρέπει να ελέγχουμε την εξουσία και όχι το αντίθετο**. Τέλος, θα ήθελα να συστήσω σε όλους σας να διαβάσετε το βιβλίο αυτό, και -που ξέρεis- ίσως να αλλάξει την ματιά με την οποία βλέπετε τον κόσμο, όπως έγινε με εμένα. Α. Πετρόχειλος, Β3

Γυμνάστε τους μυς του νου!

Ο καθηγητής κος Δ. Κωστόπουλος προτείνει το πρόβλημα από το βιβλίο του Τ. Σιατέρρα, ΣΚΑΚΙ, ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ, εκδ. ΑΠΟΣΠΕΡΙΤΗΣ.

Εικαστικοί στοχασμοί επάνω στο ποίημα «Τελευταίο Σταθμός» του Γ. Σεφέρη (1944). Αριστερά προς τα δεξιά: του Άγγελου Πετρόχειλου, της Αναστασίας Πορικού και της Ειρήνης Ξυδερού, Β3.

